

Zepp-LaRouche: Moramo spasiti Deutsche Bank, zbog svjetskog mira!

Sjedište Deutsche Banke, Frankfurt, Njemačka. Foto: Thomas Wolf CC BY-SA

Izjava Helge Zepp- LaRouche, predsjednice njemačkog Pokreta solidarnosti za građanska prava ([BüeSo](#)), 12. srpnja 2016.

Neminovna opasnost banrota Deutsche Banke zasigurno nije jedini potencijalni okidač nove sistematske krize transatlantskog bankovnog sustava, koja će biti nekoliko redova veličine ubojitija od krize 2008. godine, no ujedno pruža jedinstvenu razinu sprječavanja silaska u kaos.

U pozadini SOSa koji je pokrenuo glavni ekonomist Deutsche Banke, David Folkerts-Landau, tražeći €150 milijardi da bi ponovno kapitalizirao banke, vrebala opasnost koju već otvoreno spominju međunarodni financijski mediji, da je cjelokupni europski bankovni sustav de facto nelikvidan, i sjedi na brdu od barem €2 bilijuna neiskoristivih ['non-performing'] dugova, Deutsche Bank je međunarodna banka koja s ukupno €55 bilijuna nepodmirenih ugovora derivata i faktorom od 40:1 korištenja 'posuđenog' novca, nadmašuje čak i *Lehman brothers* u vrijeme njihova sloma, i predstavlja stoga najopasniju Ahilovu petu sustava. Polovicu DB-ove proračunske bilance, koja se srozala za 48% zadnjih 12 mjeseci i sad je samo na 8% svoje najviše vrijednosti, sačinjavaju derivati razine-3, tj. derivati od oko €800 milijardi bez procijenjene tržišne vrijednosti.

Vjerojatno je bilo iznenađujuće kad je Lyndon LaRouche pozvao danas na spašavanje DBa jednokratnim povećanjem osnovice kapitala, jer zbog sistematskih implikacija prijetećeg bankrota, ni GDP njemačke vlade od €4 bilijuna, niti GDP EUa od €18 bilijuna, ne bi bio u stanju kontrolirati *domino* učinak nesređenog bankrota.

Jednokratna injekcija kapitala, pojasnio je LaRouche, samo je hitna mjera koju treba proslijediti hitnim preusmjerenjem banke, natrag u njenu tradiciju koja je prevladavala sve do 1989.g. pod vodstvom Alfreda Herrhausena. Stvarno nadgledanje takvog čina zahtjeva uspostavu odbora menadžera koji će provjeravati zakonitost i posljedice obveza, i dovršiti svoj rad u zadanom vremenskom okviru. Odbor bi trebao izraditi novi poslovni plan, na osnovu Herrhausenove bankarske filozofije i isključivo se usmjeriti na interese stvarne ekonomije Njemačke.

Alfred Herrhausen bio je zadnji kreativan, moralan industrijski bankar Njemačke. Branio je, među ostalim, ukidanje nenaplativog duga zemalja u razvoju, kao i dugoročno kreditno financiranje pomno naznačenih razvojnih projekata. U prosincu 1989. planirao je predstaviti u New Yorku plan industrijalizacije Poljske, u skladu s kriterijima koje je koristila *Kreditanstalt fuer Wiederaufbau (KfW)* banka za obnovu Njemačke nakon 1945., i koji bi nudio sasvim različitu perspektivu od takozvane „politike reformi“ ili šok terapije Jeffrey Sachsa.

[Pogledajte 'dugometražni' film LaRouchePAC-a, Izgubljena prilika 1989. \[na engleskom\]](#)

Na Herrhausena je izvršen atentat 30. studenog 1989. od strane „treće generacije frakcije Crvene Armije“, čije postojanje još do danas nije dokazano. Dogodio se samo dva dana nakon što je kancelar Helmuth Kohl, koji je Herrhausena smatrao svojim najbližim savjetnikom, predstavio svoj program u 10 točaka za postepeno ovladavanje podijele Njemačke [na Istok i Zapad]. *Cui bono* terorističkog napada ostaje najsudbonosniji čin u modernoj povijesti Njemačke, tražeći hitno pojašnjenje.

Činjenica je da su Herrhausenovi nasljednici uveli promjenu temeljne paradigme filozofije banke, koja je uvela DB u divlji svijet maksimalizacije profita pod svaku cijenu, kao i bezbrojne nekažnjene i kažnjene zakonske zavrzlamе, koje su odgovorni uspjeli izbjeći do sada, uglavnom zbog etikete „prevelika da propadne“.

Preobrazba DBa u globalnu investicionu banku s najvećom izloženosti na polju derivata, zajedno s istovremenim gušenjem kredita njemačkom malom i srednjem poduzetništvu, simptom je ludosti koja je dovela do sadašnje katastrofe.

Moramo sad djelovati odlučno, no ne na način koji zagovara Folkerts-Landau, to jest ne još više iste medicine, koja će sasvim sigurno ubiti pacijenta. Iako se bankom uglavnom upravljalo iz Londona i New Yorka, DB je previše važna njemačkoj ekonomiji, i prema tome za Njemačku, i na koncu za sudbinu cijele Europe. Njena reorganizacija u duhu Alfreda Herrhausena nije samo ključ ovladavanja bankovnom krizom, već i otklona akutne opasnosti rata.

Herrhausenov atentat prošao je nekažnjeno. No, postoji „strahovita sila koja sudi onom što je skriveno pogledu“, predmet Friedrich Schillerove pjesme "Die Kraniche des Ibykus [Ždralovi Ibikusa]." Erinije su započele svoj strašni ples.

Ostavljeno je na dužnost svima koji su, osim njegove porodice, trpjeli zbog atentata na Herrhausena, predstavnici srednjih poduzetnika njemačke ekonomije i institucijskih predstavnika njemačkog stanovništva, da ispoštuju njegovu ostavinu i prigrabe golemu priliku koja se sad pruža za spas Njemačke.

12. srpanj 2016.